

Jul 2009

Posten skal *ud*, men helst på den rigtige måde

En samtale ved Forum i København 24.12.2009

[Klik på billedet for forstørrelse](#)

Juleaften meget kort efter 6 var jeg på vej til spisning ved Søerne; menuen skulle være så etnisk almindelig som tænkes kunne - svinesteg, brune kartofler og rødkål. Tænkte på Lars Hedegaard's nylige betragtninger da ordet *svinehund* randt mig i hu. Passerede i samme *moment* Forum hvor der stod et mindre antal unge herrer. En af dem lænede sin overkrop sælsomt langt tilbage - og gav postkassen et ordentligt spark med højre fod; resultatet af den unge mands ekspressive udfoldelse kan ses på et sted lige i nærheden.

Der undslap mig - fra min tve-hjulede - et lydeligt: *Hva' Søren har I gang i?* Temmelig lydeligt når jeg selv skal sige det; min træning fra for meget længe siden som lærer på jern og metal kom mig til nytte - eller skade - hér. Jeg må imidlertid have råbt noget helt forkert, *Søren* måske? - for da jeg kørte videre, absolut uden tanke om at stoppe - mærkede jeg at min cykel blev ramt af ét eller andet bagfra - i princippet kan det have været af en snebold, i så fald en meget hård af slagsen - og jeg fornemmede tillige at der var et par stykker efter mig på en måde der tydede på en kondition der var langt bedre end min egen. Også en grumset kassebil nåede frem så den løbende duo nu kunne træde op som fuld kvartet, endskønt den var ganske ædru. Såvel de løbende som de kørende af den forstærkende kasse var så tydeligvis repræsentanter for en anden etnisk gruppe end min egen - mere eller mindre - svinehundske.

Eftersom jeg sprang af min tvehjulede og stod lige over for kvartetten af ikke spor forpustede ynglinge, blev der mulighed for en kort konversation.

Hva' var det du råbte?, råbte den ene af de herrer, som slet ikke præsenterede sig - hverken under det ene eller andet navn; *Per Larsen* hed han næppe; der var i det hele taget slet ingen i nabolaget fra hele den larsenske familie.

Jeg råbte: hva' Søren har I gang i? - for der var én der sparkede til postkassen, og dét sku' han da ikke!, svarede jeg tydeligt, uden at det kunne betegnes som hverken voldsomt eller voldsomt ekspressivt.

Var det måske mig? sagde han, også han uden at mumle ... klart nok **irriteret**: *Du skal ikke råbe efter mig - når det ikke var mig*, vedblev han - og forsvandt! Det samme gjorde hans medløber - og de to herrer af forstærkningen. Med ét var alle væk. - Der var simpelt hen ingen at fortsætte samtalen med.

Men mindre end 2 sekunder efter dukkede en taxa op *out of the dark*. *Skal jeg ringe?* spurgte chaufføren - for nedrullet vindue. *Skal jeg ringe til politiet?* fortsatte han - nærmest insisterende.

Næ nej, der er ikke sket mig noget. Tak fordi du stoppede. Du må ha' en go' aften. - Når jeg ikke også ønskede ham en rigtig god jul, var det fordi han i påfaldende grad lignede én af de mange i vort samfund som Lars Hedegaard har omtalt så trist og tåbeligt krænkende hér den anden dag.

Resten af aftenen forløb så fredeligt som tænkes kunne: Svinesteg, brune kartofler og rødkål. Såmænd osse noget 'ris-a-la-mam' der var så snehvid som, som ... Jeg véd ikke hvad. Det var desværre ikke min tur til at få mandelgave.

Her i dag, Juledag, kørte jeg rundt om Forum lidt efter kl. 13 for at sé om der sku' gemme sig en lømmelpakke et sted under postkassen. Det gjorde der nu ikke. Men der lå stadig et brev i den - der næppe var til mig. Til gengæld fandt jeg - henne ad vejen - resten af min cykellygte: dén der var blevet skudt ned af ét eller andet kasteskyts. Der - *måske* - var afsendt mere målrettet end Lars Hedegaards de seneste opkast. Måske fordi hr. Hedegaard havde en bajer i hånden da han skød?

Måske mere velrettet, skrev jeg, for som den nørrebroske af mine sønner fortalte mig i aftes - han var nået frem til spiseriet længe før sin konverserende far - så kunne det jo være at der i virkeligheden ikke var sigtet efter min røde baglygte, men efter min reaktionært sorte hjelm eller ditto sjæl.

Men - egentlig - blev det, når jeg tænker efter, en meget *smuk* jul i år: jeg tænker på taxachaufføren, der bekræftede at der findes ordentlige mennesker - også lige uden for Forum. Man kan tydeligvis godt være et ordentligt menneske uden at være en svinehund som nogle af os andre.

Bagefter er jeg kommet til at spekulere på om ikke den unge 'løber' havde en meget vigtig pointe - selv om han givetvis var sendt i byen af en frustrationssparkende 'boss' eller af bossens løjtnant: *Råber man 'ud i det blå', er der meget stor risiko for at ramme forkert*. Med andre ord: Jeg må, på én eller anden måde, tilbage til *Square one* og lære at kommunikere bedre.

Bjørn Andersen

Se evt. hvad *Politiken* havde om Lars Hedegaard's udfald:
http://politiken.dk/indland/fakta_indland/article866453.ece.

Follow up kan findes i **Lise Egholm's blå sofa**,
holberg.nu 35/2010